



בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 50-06-19 לב נ' דיצי

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשמת בכירה יונת הברפלד-אברהם

התובע יובל לב

נגד

הנתבעת שירן דיצי

1

פסק דין

2

3 1. התובע הגיש תביעה כנגד הנתבעת ע"ס של 4,000 ₪, בעקבות 4 הודעות שנשלחו ל-3
4 כתובות מייל.

5

6 2. התובע טען, בכתב התביעה, כי עסקינן בדברי פרסומת, שנשלחו אליו ללא הסכמתו וללא
7 הכרות מוקדמת, וזאת בניגוד לסעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב -
8 1982 (להלן: "החוק"). התובע פנה לנתבעת בנוגע להודעות ששלחה, בקש להסירו, ובקשתו
9 התקבלה מידית.

10

11

12 3. הנתבעת טענה כי מדובר בתביעה קנטרנית, לתובע לא נגרם כל נזק היות ומדובר בהודעת
13 דוא"ל שנשלחה ל-3 כתובות דוא"ל שונות, ולתובע ניתנה האפשרות להודיע שהוא מבקש
14 להסיר כתובות אלו מרשימת הדיוור.

15

16 4. הנתבעת טענה כי מדובר בתביעה מופרכת, שהוגשה בשיטת מצליח, ובחוסר תום לב על
17 מנת לקבל פיצויים מהנתבעת. בנוסף טענה הנתבעת כי לא יכולה היתה לפנות לתובע
18 מבלי שהיו לה את פרטיו, כך שפנה אליה קודם.

19

20 5. הנתבעת טענה כי היא התנצלה בפני התובע מספר פעמים וכי לא היה לה כל כוונה לפגוע
21 או להטריד את התובע, הנתבעת הסירה את התובע מרשימת התפוצה לאחר שביקש,
22 ומאז ועד היום לא נשלחה לתובע עוד הודעה מטעמה.

23

24 6. כפי שעלה גם מכתב ההגנה וגם בדיון שהתקיים ביום 22/6/20, לנתבעת אין דרך להראות
25 כי התובע אכן הסכים לקבל את ההודעות וכי מטרת ההודעות, בסופו של דבר, היא
26 לשווק את פעילותה של הנתבעת, כך שעל פי ההגדרה, מדובר בדבר פרסומת.

27

28 7. לאחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את הצדדים שהופיעו לפני, מצאתי כי דין
29 התביעה להידחות וכי לתובע לא מגיע פיצוי בשל תביעתו.

30

31 8. סעי' 30א(1) לחוק התקשורת קובע כי "שוגר דבר פרסומת ביוזעין בניגוד להוראות
32 סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף
33 זה – פיצויים לדוגמה) בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת
34 שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה".

35

36 כעולה באופן ברור מהסעיף, בית המשפט אינו מחויב לפסוק פיצוי ויש לו שיקול דעת
האם לעשות כן.



בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 50-06-19 לב נ' דיצי

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47

הקריטריונים לקביעת הפיצוי נקבעו בסעיף 30א(י)(3) –
" (3) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט,
בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק
שנגרם לנמען כתוצאה מביצוע ההפרה:
(א) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
(ב) עידוד הנמען למימוש זכויותיו;
(ג) היקף ההפרה;"

9. גם הפסיקה פרשה סעיף זה כסעיף שאין בו חובה לפסוק פיצוי, הכל לפי נסיבות המקרה
ושיקול דעת בית המשפט. כך למשל נקבע ב בת"ק (ת"א) 12032-10-15 שלומי פרידמן,
עו"ד נ. לאה דוקס בע"מ [פורסם בנבו] (21.12.16).

"מטרת החוק היא למנוע פגיעה מצרפית לציבור כולו בשל הפרת הוראות חוק התקשורת.
במקרה זה התרשמתי כאמור כי הנתבעת מקפידה על הוראות החוק, אינה מפרה אותו, ולראיה
– תביעתו של התובע היא התביעה היחידה שהוגשה בשלב זה כלפי הנתבעת. זאת ועוד, לשון
סעיף 30א(י)(1)"

ובהמשך-

"מעבר לכך, בית המשפט אינו חייב לפסוק פיצוי. הוא רשאי לעשות כן. סעיף 30א(י)(3) מונה
את השיקולים שיש לשקול בבוא בית המשפט לפסוק את גובה הפיצויים. שיקולים אלה יפים
גם בענייני לשאלה האם כלל ראוי לפסוק פיצויים בתביעה על פי חוק התקשורת. הסעיף שלעיל
מונה שלושה נתונים בהם יש להתחשב. הראשון בהם הינו אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו,
השני הינו עידוד הנמען למימוש זכויותיו, והשלישי הינו היקף ההפרה. אף אם הייתי יוצאת
מתוך נקודת הנחה כי אכן שוגר דבר פרסומת ביוזמתו ולא בשגגה, הרי שמדובר במקרה שבו כל
אחד מהנתונים בהם יש להתחשב לא מתקיים. הנתון הראשון בדבר הצורך בהפצת החוק
והרתעה מפני הפרתו לא מתקיים כלל ועיקר, מדובר בתביעה היחידה כנגד הנתבעת, והתרשמתי
כי זו מקפידה לקיים את הוראות החוק ולא מפרה אותו. באשר להיקף ההפרה, מעבר לעובדה
שמדובר בתביעה היחידה שהוגשה כנגד הנתבעת, מדובר בשתי הודעות בודדות, שני מסרונים,
שלמעשה ניתן לראותם כמסרון אחד, שנשלחו באותה דקה עצמה. המסרונים התקבלו מבית
עסק המוכר היטב לתובע ותוכנם עונה על תקנת הציבור, ואין בו כשלעצמו פסול. באשר לעידוד
הנמען למימוש זכויותיו, הרי שאף שאלה זו נגזרת מיתר הנתונים בהם יש להתחשב. איני
סבורה כי מסרון חד ואפילו שניים אשר נשלחים בנסיבות בהן נשלחו המסרונים שקיבל התובע,
יש בהם כדי להביא אדם לתבוע בבית המשפט.

בהקשר זה אפנה לאמור בפסק דינו של כב' השופט מ. תדמור ברנשטיין בת"ק 51607-11-15,
פוליאק נ' א.ג.ש. [פורסם בנבו] שם ציין הוא דברים דומים. לפני זמן קצר ניתן פסק דין בבית
המשפט המחוזי בתל אביב, ברת"ק 43995-11-16 בעניין צוויין נ' לאומי כארד בע"מ [פורסם
בנבו]. בתיק זה נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דין הנוגע להפרת הוראות חוק התקשורת.
כב' השופטת כהן אשר דנה בתיק, דחתה את התביעה לגופה, אך בסיום החלטתה כתבה את
הדברים הבאים: "אתחיל דווקא מהערת הסיום שנכתבה בפסק דינו של בית המשפט קמא
בנוגע לריבוי ההליכים אשר ננקטים בבתי המשפט על ידי תובעים בעניין חוק התקשורת, כאשר
פעמים רבות לא ניתן לעצום עיניים ולהתעלם מהעובדה שתובעים רבים (לא כולם כמובן) הפכו
את החוק לקרדום לחפור בו, שלא תמיד בתום לב ובדרך מקובלת ותביעותיהם אינן משרתות כלל
את התכליות שבבסיס חוק התקשורת. ברור, כי בזבוז זמן שיפוטי על חשבון צדדים
שתביעותיהם הצודקות ממתירות להכרעה שיפוטית המתעכבת בשל הצורך להשקיע זמן ניכר
בתביעות ספאם, אינו בא לשרת את התכליות שבבסיס חוק התקשורת"



בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 50-06-19 לב נ' דיצי

תיק חיצוני:

1

2

3

4

5

6

7

8

פסק דינה, כמו גם אחרים שקבעו קביעה דומה, אושרו על ידי ערכאת הערעור. למשל
ראו פסק דינו של בית המשפט המחוזי ברת"ק (ת"א) 33695-07-18 זיו אנגיל נגד מ.א.ג.
פרויקטים ויזמות בע"מ (פורסם בנבו) שקבע כי "מלשון סעיף 30 א (י) (1) עולה ברורות
כי המחוקק לא חייב את בית המשפט בפסיקת הפיצוי אלא הותר זאת לשיקול
דעתו. במקרים מתאימים בימ"ש רשאי שלא לפסוק פיצוי אם הוא מגיע למסקנה שאין
הצדקה לפסיקת הפיצוי כמבוקש".

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

10. גם בית המשפט העליון התייחס למטרת החוק וקבע ברע"א 1954/14 חזני נ' שמעון הנגבי
(סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) (4.8.14) [להלן: "עניין חזני"] -
"נקודת המוצא שבבסיס סעיף 30 א (י) לחוק היא שנמען של דבר פרסומת שנשלח
בהפרה של החוק לא יטרח להגיש תובענה לפיצוי בגינה משום שהנזק האישי שנגרם לו
נמוך מן העלות הכרוכה בניהולה. בשל כך נקבע בחוק פיצוי בסך של עד 1,000 ש"ח
להפרה ללא הוכחת נזק. סעיף זה קובע כי בקביעת שיעור הפיצוי אין להידרש לשיעור
הנזק שנגרם לתובע בגין ההפרה. הסעיף מניח אפוא שאפשר שהנזק שנגרם לתובע
בודד הוא זניח, ושאדם בר דעת לא היה בא בתביעה בגינו (סעיף 4 לפקודת הנזיקין
[נוסח חדש]), ואף על פי כן מסמך את בית המשפט לפסוק פיצוי בסכום לא מבוטל בגין
כל הפרה. מטרת הפיצוי אינה להשיב את מצבו של התובע לקדמותו (שהרי אין
להתחשב בשיעור הנזק שנגרם לו), כי אם לאכוף את החוק, להרתיע את הנתבע ולתמרץ
הגשת תביעות יעילות. זהו אפוא פיצוי לדוגמה (ראו עניין גלסברג, בפסקאות ט'-י)".

21

22

23

24

25

26

11. במקרה שלפני ניתן לראות במשלוח ההודעות כמשלוח הודעה בודדת, ובמקרה אחד, 2
הודעות סמוכות. מדובר בתובע בעל מספר כתובות מייל (אשר, אגב, לא צרף לכתב
התביעה כל תיעוד על היות בעל הכתובות), ולכל אחת מהכתובות קיבל הודעה אחת.
לאחר שקיבל את ההודעות ביקש להסירו ובקשתו התקבלה. לגבי המייל האחרון, רק
לאחר משלוח 2 הודעות ביקש להסירו וכך אכן היה.

27

28

29

30

12. בבואי לבחון האם מגיע פיצוי לתובע, חלק משיקול הדעת מתבסס על מספר ההודעות
שנשלחו והאם התובע הוסר מרשימת המשלוח, לאחר שביקש זאת. במקרה שלפני,
כאמור, מדובר בהודעה אחת, והתובע הוסר מייד בכל אחת מפניותיו.

31

32

33

13. כאמור, החוק קבע מספר קריטריונים לקביעת סכום הפיצוי. הראשון הינו אכיפת החוק
והרתעה מפני הפרתו. ניתן ללמוד, מתגובתה של הנתבעת לפניית התובע, כי הינה שומרת
חוק, היא מיהרה להתנצל ולהסיר את התובע והסבירה כי אינה יודעת כיצד קיבלה את



בית משפט לתביעות קטנות בקריות

ת"ק 50-06-19 לב נ' דיצי

תיק חיצוני:

1 כל כתובותיו, כאשר היא שולחת מיילים רק לאלו שפונים אליה. מעיון במאגרים
2 המשפטים לא ניתן ללמוד כי הוגשו תביעות נוספות כנגד הנתבעת כך שניכר כי אינה
3 מפרת חוק ואין צורך להרתיעה ולהזהירה מפני אי קיומו והיא מודעת לחובת לקיים את
4 החוק. הקריטריון השני הינו עידוד הנמען למימוש זכויותיו ובעניין זה עושה התובע
5 עבודתו נאמנה בשמירה על זכויותיו, את זאת ניתן ללמוד מהתביעות הרבות אותן הגיש
6 עד כה, למימוש זכויותיו עקב קבלת דואר ספאם. הקריטריון השלישי הינו היקף ההפרה,
7 כאשר כאן מדובר בהודעה אחת, לכל היותר 2 הודעות, לא נגרם לתובע נזק, היקף
8 ההפרה כל כך מזערי שאין להתחשב בו.

9
10 14. לאחר ששמעתי את הצדדים שהופיעו לפני בדיון והתרשמתי מהם מצאתי כי על מנת
11 לקיים את מטרת חוק התקשורת לעניין משלוח דברי ספאם, יש מקום לדחות את
12 התביעה. מדובר בנתבעת תמת לב, ששלחה בטעות דבר דואר מתוך הבנה כי התובע ביקש
13 זאת והזדרזה להסירו כאשר ביקש זאת. לא היה מקום להגיש את התביעה כנגדה בשים
14 לב להתנהלותה והיקף ההפרה המזערי ולכן דין התביעה להידחות.

15
16 15. למרות שהיה מקום לחייב את התובע בהוצאות הנתבעת, אינני עושה, הפעם, צו
17 להוצאות, מתוך הבנה כי כנראה סבר התובע כי די במשלוח ההודעה כדי להקנות פיצוי
18 וללא ניתוח מעמיק של החוק והפסיקה ביחס לקריטריונים מהם ניתן ללמוד מתי יגיע
19 לנפגע פיצוי. בטוחני כי בתביעות הבא יידע לבצע את הסינון הנדרש.

20
21 רשות ערעור תוך 15 יום.

22
23
24
25
26
27
28 ניתנה היום, ב' תמוז תש"פ, 24 יוני 2020, בהעדר הצדדים.

29
30
31 

יונת הברפלד-אברהם, רשמת בכירה